

جايگاه نماز در قرآن کريم، سنّت و سيره معصومين (عليهم السلام)

تصویر نماز

دکتر فضل الله خالقیان

عضو هیئت علمی دانشکده علوم و حدیث

اگر نماز بريا داريد و زکات بدھيد و به فرستادگانم ايمان بياوريد... قطعاً گناهاتان را از شما مى زاييم و شما را به بوستان هايي داخل مى کنيم که...

۳. محافظت و مواظبت بر نماز:
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَواتِهِمْ يُحَافِظُونَ (مؤمنون / ۹)
و آنان که بر نمازها يشان مواظبت مى نمایند.
۴. نماز، تکليفي مقيد به اوقات مشخص:
إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مُؤْفَقًا (نساء / ۱۰۳)

نماز بر مؤمنان، در اوقات معین مقرر شده است.

۵. نماز، بيانگر خشوع مؤمنان:
فَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ * الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ (مؤمنون / ۲ و ۱)
به راستي که مؤمنان رستگار شدند، همانان که در نمازشان فروتن هستند.

۶. نماز، عبادتی که منافقان از آن لذت نمى برند
و آن را با کسالت انجام مى دهند:
وَ لَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَ هُمْ كُسَالَى (توبه / ۵۴)
و (منافقان) جز با حال کسالت نماز به جا نمى آورند.

۷. نماز، دعا و خواسته بیامبران است:
رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةَ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِي
(ابراهیم / ۴۰)

موضوع سخن نماز و جايگاه آن در اسلام است. برای مشخص شدن اين جايگاه ابتدا باید به قرآن کريم مراجعه کرد و پس از آن به سراغ سنّت و سيره معصومين (ع) رفت.

﴿کلیدواژه‌ها: نماز، خشوع، اقامه، ذکر﴾

نماز در قرآن کريم

وازهٔ صلاة و مشتقات آن ۹۹ بار در قرآن کريم به کار رفته است. کلمهٔ صلاة در اصل به معنای دعاکردن و درود فرستادن (تبریک و تمجید) است (الراغب الاصفهانی، ۴۰: ۱۴۰، ۲۸۵). چنان که در قرآن می خوانیم: إِنَّ اللَّهَ وَ مَلائِكَتَهُ يَصْلُونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلَوَاتُ اللَّهِ وَ سَلَّمُوا تَسْلِيماً (احزاب / ۵۶)، خدا و فرشتگانش بر پیامبر درود می فرستند. اى کسانی که ايمان آورده ايد، بر او درود فرستید و به فرمانش به خوبی گردن نهيد.

صلاة در موارد ديگر - خصوصاً چنانچه با واژه «اقامه» تؤمن شده باشد - به معنای فعل عبادي مخصوصی که متضمن اقوال و افعال بوده و از جانب خداوند متعال تشريع شده است، به کار می رود: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قَمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ... (مائده / ۶)؛ اى کسانی که ايمان آورده ايد، چون به (عزم) نماز برخizيد صورت خود را بشوبييد....

با مرور آيات الهی در مورد نماز به موضوعاتی از قبيل آنچه در زیر مى آيد، برخورد مى کنيم:
۱. نماز، وسیله‌ای برای استعانت از خداوند متعال است:

وَ اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَ الصَّلَاةِ وَ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاسِعِينَ (بقره / ۴۵)

از شکيباي و نماز ياري جوبيد و به راستي اين کار (نماز) گران است، مگر بر فروتنان.

۲. تأكيد بر اقامه نماز به همراه پرداخت زکات

لَئِنْ أَقْمَتُمُ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتُمُ الزَّكَةَ وَ آمَنْتُمُ بِرُسُلِيِّ وَ عَزَّزْتُمُوهُمْ وَ أَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضاً حَسَنَاً لَا كُفَّرَنَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتُكُمْ وَ لَا دُخْلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ... (مائده / ۱۲)

همانا کسانی از مؤمنان حق نماز را شناختند که زیور دنیا از نماز بازشان ندارد و روشنایی چشمشان، یعنی اموال و فرزندان، مانع نمازشان نشود. خدای سبحان می‌فرماید: «مردانی هستند که تجارت و خرید و فروش آنان را از یاد خدا و برپاداشتن نماز و پرداخت زکات بازنمی‌دارد.»^۳

یکی از آثار نماز، تجدید حیات معنوی

امیرالمؤمنین(ع) در این مورد می‌فرماید: ما اَهْمَنِي [أَمْرٌ] ذَبْ أَمْهَلْتُ بَعْدَهُ حَتَّى أَصْلَى رَكْعَتِينَ وَ أَسْأَلَ اللَّهَ الْعَافِيَةَ؛ آنچه بین من و خدا نارواست، اگر انجام دهن و مهلت دو رکعت نماز داشته باشم که از خدا عافیت طلبم، مرا ندوهگین نخواهد ساخت (همان: حکمت ۲۹۹، صفحه ۲۰۱)

حق نماز بر انسان

حسن ختم این نوشتار را بیان گرامی امام سجاد(ع) در رسالت حقوق قرار می‌دهیم:
«اما حق نماز این است که بدای نماز، ورود به درگاه خداست و تو در نماز در برابر خدا می‌ایستی و چون به این عقیده‌مند باشی شایسته است که در نماز چون بندۀ ذلیلی که راغب و راهب و خائف و امیدوار و گدا و زاری کن است، بایستی و کسی را که در برابر شما به نماز ایستاده‌ای، به آرامی و سریعه‌زیری و خشوع اعضا و فروتنی، تعظیم کنی و از دل خود به خوبی با او راز گویی و از وی بخواهی که گردنت را از زیر بار خطاهایی که تو را فراگرفته و گناهانی که به پرتگاه نابودیات کشانده است، آزاد کند؛ و لاقه إلا بالله.» (تحف العقول، ج پنجم، ۱۳۷۳: ۲۶۴)

بی‌نوشت

۱. مذکور: ۴۲ و ۴۳.
۲. نسائی: ۱۰۳.
۳. نور: ۳۷.

منابع

۱. قرآن کریم، ترجمه محمدمهدی فولادوند.
۲. نهج‌البلاغه؛ ترجمه محمد دشتی، آئینه سبز، چاپ چهارم، ۱۳۸۷.
۳. ابن شعبه حربی؛ تحف‌العقلون، ترجمه و تصحیح آیت‌الله کمره‌ای - علی اکبر غفاری، انتشارات کتابچی، چاپ پنجم، ۱۳۷۳.
۴. الراغب الاصفهانی؛ المفردات فی غريب القرآن، دفتر نشر الكتاب، الطبع الثاني، ۱۴۰۰ هـ.
۵. طباطبائی، علامه محمدحسین؛ المیزان فی تفسیر القرآن، مؤسسه الاعلمی للمطبوعات، بیروت - لبنان، ۱۳۹۳ هـ.

پروردگار، مرا برپا دارنده نماز قرار ده و از فرزندان من نیز.

۸. نماز، بهترین وسیله برای یاد خدا است:
وَ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (طه/۱۴)
و به یاد من نماز برپا دار.

۹. نماز انسان را از کارهای زشت و ناپسند باز می‌دارد: إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهِي عَنِ الْفَحْشَاءِ وَ الْمُنْكَرِ (عنکبوت/۴۵)
قطعاً نماز از کار زشت و ناپسند باز می‌دارد.
۱۰. نماز نخواندن باعث دخول در آتش جهنم است: مَا سَلَكُكُمْ فِي سَقَرَْ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصْلِّينَ (مدثر/۴۳ و ۴۴)
(بهشتیان از مجرمان می‌پرسند): چه چیز شما را در آتش (سقرا) درآورد؟ گویند: ما از نمازگزاران نبودیم.

نماز سدی در مقابل بدی‌ها

با تأمل در آیه مبارکه ۴۵ سوره عنکبوت در می‌یابیم که نماز بسته به میزان حضور قلب در آن - دارای دو اثر مهم است: اثر نخست بازداشت از کارهای زشت و ناپسند و دومین اثر ترسیخ ذکر و یاد خدا در قلب انسان است که مفتاح همه خیرات به شمار می‌رود.

نماز در آینه سخنان امیرالمؤمنین (علیه السلام)

یکی از جامع‌ترین بیانات حضرت علی(ع)، مربوط به یکی از خطبه‌های ایشان است که با این عبارت آغاز می‌شود:
تَعَاهَدُوا أَمْرَ الصَّلَاةَ وَ حَافِظُوا عَلَيْهَا وَ اسْتَكِنُرُوا مِنْهَا وَ تَقَرُّبُوا بِهَا (نهج البلاغه، ۱۳۸۷: خطبه ۲۹۹)
این بیانات چنان زیبا و اثرگذار است که بدون هیچ توضیحی ترجمه آن را از نظر شما می‌گذرانیم:

«مردم! (خواندن و اقامه) نماز را بر عهده گیرید و آن را حفظ کنید، زیاد نماز بخوانید و با نماز خود را به خدا نزدیک کنید. چرا که نماز «دستوری است که در وقت‌های خاص بر مؤمنان واجب گردیده است.» آیا به پاسخ دوزخیان گوش فرانمی‌دهید، آن هنگام که از آن‌ها پرسیدند: «چه چیزی شمارابه دوزخ کشانده است؟ گفتن: ما از نمازگزاران نبودیم.» همانا نماز گناهان را چون برگ‌های پاییزی فروعی ریزد و غل و زنجیر گناهان را از گردن هامی گشاید. پیامبر اسلام(ص) نماز را به چشمۀ آب گرمی که بر در سرای مردمی جریان داشته باشد، تشییه کرده است که اگر هر شبانه روز پنج بار خود را در آن شستشو دهد، هر گز چرک و آلوگی در بدن او باقی نمی‌ماند.

